

De kolonialistiske formål bag den humanitære bistand til Tsunami-ofrene

Det varede ikke længe før den indonesiske regering tog sine tidligere erklæringer i sig vedrørende fastlæggelsen af den endelige tidsfrist for de fremmede militærstyrkers rømning af de indonesiske jordområder sammen med nødhjælpsorganisationerne, idet forsvarsministeren, Juwono Sudarsono, efter et møde, søndag d. 16.01.2005 e.Kr., med den amerikanske viceforsvarsminister, Paul Wolfowitz, udtalte: "Jeg vil stærkt påpege at perioden for indsatsen fra de fremmede styrker, som bidrager med redningsaktionerne ikke slutter den 26. marts".

Efter mødet, som fandt sted i et af Jakartas hoteller, sagde Sudarsono til journalisterne: "Vi ser frem til forbedringen af de militære relationer gennem de kommende par år".

Dette fandt sted efter at de indonesiske ledere havde udtrykt deres bekymring, om tilstedeværelsen af de internationale styrker i kriseramte områder, som har oplevet et væbnet oprør i flere årtier. Og det blev rapporteret tidligere i den pågældende uge, at en fremtrædende indonesisk leder over for journalisterne erklærede, at de fremmede militærstyrker kan forlade den indonesiske jord d. 26. i den kommende marts måned, sammen med nødhjælpsorganisationerne.

Den amerikanske udenrigsminister, Powell, kommenterede endvidere dette ved at sige: "Jakartas fastsættelse af de fremmede militærstyrkers rømning af dens jord i slutningen af marts er ikke en endelig dato".

Wolfowitz havde tidligere, torsdag d. 13.01.2005 e.Kr., erklæret at: "Den amerikanske militærbistand for de områder der er kriseramte af Asiens jordskælv i Indonesien, vil – højst sandsynligt – ophøre længe før slutningen af den kommende marts måned".

Umiddelbart herefter, søndag d. 16.01.2005 e.Kr., fandt Wolfowitz's besøg sted. Efter dette besøg kom den indonesiske forsvarsministers ovenfor nævnte erklæring om at der ikke findes en tidsfrist for tilbagetrækningen af de fremmede militærstyrker fra den indonesiske jord samt ønsket om en forbedring af de militære relationer gennem de kommende par år.

USA og de øvrige kapitalistiske stater er kolonialistiske stater, som ikke bekymrer sig om andet end den materielle fortjeneste og realiseringen af gevinst. Dette gælder USA såvel som Europa, Japan og Australien. De tildeler ikke menneskelivet nogen værdi, og de bekymrer sig ej heller om nationernes skæbne.

USA møder besvær i forbindelse med dens forsøg på at styrke sin militære tilstedeværelse i det strategiske Malaka sund grundet Indonesiens og Malaysias modstand mod samt frygt for USA's intentioner. Endvidere bærer de asiatiske lande fortsat en mistænksomhed vedrørende USA's intentioner om styrkelsen af relationerne i forbindelse med "Krigen mod terror". Derfor bevidner vi at USA forsøger at udnytte lidelserne medført af Asiens katastrofe, for at realisere dens kolonialistiske interesser. Og dette er netop hvad Robert Sutter, ekspert i de asiatiske anliggender fra George Town universitetet i Washington, udtrykte, da han udtalte: "Hvad amerikanerne kan foretage med deres militærstyrker er sandelig fremragende. Ifald det lykkes at dirigere denne tilstand med visdom, så kan det medføre forbedring af de militære relationer i regionen."

På samme måde udtalte den amerikanske Admiral Doug Crowder til avisen, Washington Post, at han forventer at denne fælles amerikanske indsats kan styrke muligheden for tilbagevendelsen af det, for tiden stillestående, militære samarbejde med Indonesien.

USA sparer ikke på nogen anstrengelser i søgen efter at realisere sine formål i sydøstasien, idet den placerede det amerikanske hangarskib, Abraham Lincoln, med et ombordværende militærpersonale på 6.000, 28 kilometer fra kysterne af Aceh-provinsen, det hårdest ramte område som følge af katastrofen, for at transportere madforsyningerne og lægebistanden til dette område.

Den har ligeledes udstationeret 13.000 soldater støttet med tier-vis af krydsere, fly og helikoptere for at assistere Indonesien, Thailand og Sri Lanka, de hårdest ramte lande af den katastrofe, som ramte regionen d. 26/12/2004. Samtidig forventer nogle eksperter i Washington, at det amerikanske militær forbliver udstationeret i en periode på 6 måneder i sin største aktion i Asien siden Vietnam-krigen. Og samtidig håber Washington at de amerikanske styrker bestandigt forbliver udstationeret i regionen, og dette forklarer den ovenfor nævnte udtalelse fra den indonesiske forsvarsminister efter sit møde med Paul Wolfowitz, "Vi ser frem til forbedringen af de militære relationer gennem de kommende par år".

Endvidere har USA udsendt 1.500 amerikanske soldater til Sri Lanka trods bekymringerne fra nabostaten Indien. Eksperten fra det konservative tænketank Heritage Foundation, Dana Delong, udtaler at: "Sri Lanka har i noget tid håbet på en amerikansk militær bistand grundet dens konfrontation med oprørerne (De Tamilske Tigre), men USA var meget tøvende."

Den amerikanske tøven skyldtes ønsket om ikke at provokere Indien i de tider, hvor USA forsøger at tiltrække den til sig og etablere strategiske relationer til den i forbindelse med dens politikker over for Kina.

95% af Indiens udenrigshandel og 84% af olieeksport finder sted gennem havet. Og gennem sine militære baser, der er placeret i øgruppen Little Andaman, Kar Nicobar og Nankuri samt med sin enorme radar på øgruppen Kar Nicobar, inspicerer Indien søfarten, som krydser den sydøstlige del af det Indiske Ocean.

Endvidere smugler Indien våben til de Tamilske Tigre i Sri Lanka gennem disse øer. Sri Lanka ønskede en amerikansk intervention for at opnå amerikansk opbakning mod de Tamilske Tigre for at støtte den mod Indiens intervention og støtte til oprørerne.

Men USA havde ikke den passende lejlighed til en sådan intervention, før de indtrufne lidelser medført af Asiens jordskælv, hvormed USA besluttede at udstationere 1.500 amerikanske soldater i Sri Lanka under dække af humanitær bistand.

Hvad angår de øvrige kapitalistiske stater, så har de ligeledes andre militære og økonomiske interesser bag denne humanitære bistand.

Australien, som den amerikanske præsident tidligere har tildelt titlen "Sheriffen" dvs. "Politichefen" i Sydøstasien, proklamerer at den har ret til at intervenere i anliggenderne for regionens stater i forbindelse med "Krigen mod terror". Og den ønsker at påtvinge sin militære dominans over Indonesiens regionale farvande under påskuddet af "Krigen mod terror". Ifølge de planer, som blev afsløret af den australske premierminister, John Howard, vil de skibe med retning mod Australien, blive inspiceret, når de sejler ind i sikkerhedsnettet, der er placeret 1.000 sømil, dvs. 1.850 km, fra Australiens kyster, og som når til New Zealand og passerer Indonesien. Endvidere vil den i løbet af de kommende 4 år foretage den største modernisering af sine bevæbnede styrker, siden sin uafhængighedserklæring. På samme måde håber Australien derfor gennem sine humanitære bistand at skabe en undskyldning og grobund for at udspille sin rolle som "Sheriffen" for det Sydøstasien for at kontrollere dens søveje og intervenere i regionens staters anliggender, som det behager den.

Og Tyskland, som sendte et havgående militærhospital til Aceh-provinsen, håber på genoptagelsen af de militære aftaler, såsom træning af nogle indonesiske militærenheder og indgåelsen af våbenaftaler sammen med Indonesien. Disse aftaler ophørte efter at den tidligere indonesiske præsident, Suharto, blev væltet.

På trods af disse tydelige kolonialistiske formål i det Nordøstasien-regionen, observerer vi at regenterne af de største islamiske lande i befolkningstallet ikke tør modsætte sig disse planer, de amerikanske specifikt og de vestlige generelt, som tilsigter at skabe splittelse og så splid ved at udbrede uro i Aceh-provinsen og andre provinser i Indonesien for at opsplitte dette islamiske land og for at trække indens ressourcer til den amerikanske kafir-kolonisators vilje. Vi observerer at Indonesiens regenter, efter at have forsømt at sende bistand til de kriseramte i Aceh og banede vejen for Islams og muslimernes fjender i USA og Australien for at intervenere i Indonesiens anliggenderne generelt og Aceh i særdeleshed, tager deres erklæringer i sig vedrørende de fremmede militærstyrkers rømning af den indonesiske jord sammen med nødhjælpsorganisationerne d. 26. i den kommende marts måned. Og efter at have udtrykt deres bekymringer grundet den fremmede militære tilstedeværelse i de kriseramte områder, som har oplevet et væbnet oprør i flere årtier, observerer vi at de, efter befaling fra deres herre i Washington, gennem den indonesiske forsvarsminister, efter mødet med den amerikanske viceforsvarsminister, Paul Wolfowitz, erklærede at den 26. marts ikke udgør tidsfristens udløb for indsatsen fra de fremmede styrker, som bidrager med redningsaktionerne, samt at de ser frem til forbedringen af de militære relationer med USA gennem de kommende par år.

Alt dette finder sted i et stort islamisk land, alt imens vi observerer at et land som Indien, trods dens historiske tilhørsforhold til Vesten, særligt Storbritannien, nægter at acceptere bistand fra selv nødhjælpsorganisationerne, idet Indien forhindrede organisationer som Læger uden Grænser og Oxfam i at indtræde de kriseramte indiske øer og tillod ingen undtagen indiske læger fra UNICEF at besøge Little Andaman, Kar Nicobar og Nankuri øerne.

Er de muslimske regenters ydmyge underkastelse og agentarbejde for Vesten nået til den grænse, at de har overhalet et land som Indien i deres ydmyge underkastelse, og til den grad at de overdrager landet og folket til kafir-kolonialisten for at denne udspreder korrupsion og oprørskhed i deres lande, udnyttende deres lidelser og kvaler, for at realisere sine formål og tilfredsstille sin grådighed.

Sandelig, muslimerne bør under disse tider huske deres anden kalif, al-Faruq 'Umar bin al-Khattab i hungersnød-året, samt huske deres brødres og folks sammenhold med de kriseramte under hungersnøden i samtlige regioner, i sin tid. Og de bør vide at deres regenter ikke længere sparer på kræfterne for at gennemføre kafir-kolonialistens planer, hvor selv naturkatastrofer og kriser er blevet et alibi for at yde service og adlyde herrernes befalinger.